

en vandforsyningssag, at der tilvejebringes en udtalelse fra vandforsyningsrådet, kan den forelægges sagen for rådet. Dette vil således kunne ske i de i §§ 20-22 nævnte tilfælde og endvidere, når der foreligger spørgsmål, som efter kommissionens skøn er af videregående betydning for sundhedsforholdene, udviklingen af bebyggelser, herunder sommerhusbebyggelser, udviklingen af egnens erhvervsliv, egnspanlægningen, naturfredningsforholdene og befolkningens adgang til rekreative områder eller andre spørgsmål af tilsvarende samfundsmæssig betydning.

Stk. 2. Oplyses det for landvæsensretten, at andre end retten har forelagt vandforsyningsrådet et spørgsmål, der efter rettens skøn er af betydning for den sag, som behandles af retten, udsættes sagens behandling for retten, indtil rådets udtalelse foreligger.

Stk. 3. Skønner landvæsensretten, efter at der er afgivet en udtalelse fra vandforsyningsrådet, at en afgørelse, der ville være nærliggende som teknisk hensigtsmæssig og økonomisk rimelig, vil komme i strid med andre, særdeles betydelige samfundsmæssige hensyn, udsætter retten sagens behandling og underretter indenrigsministeren herom. Ministeren bestemmer herefter, om han vil søge interessekonflikten løst ved lov og fremsætter i givet fald inden 6 måneder lovforslag for folketinget. Når en eventuel lov er trådt i kraft, eller lovforslaget er forkastet eller er bortfaldet med folketingsårets udløb, såvel som når ministeren tilkendegiver, at han ikke vil søge spørgsmålet afgjort ved lov, eller fristen er udløbet, uden at lovforslag er fremsat, fortsætter retten sin behandling af sagen.

Kendelse.

§ 13. Landvæsensretten afgør ved kendelse:

1. Om tilladelse bør gives, og i bekræftende fald, om der bør træffes bestemmelse om ændringer af anlægget, herunder bl. a. i teknisk og hygiejnisk henseende, og om der bør stilles særlige vilkår.
2. Hvilke årlige vandmængder det kan tillades anlægget at indvinde under de givne forudsætninger. Der skal fastsættes en tilladelig vandspejlssænkning eller,

hvis forholdene måtte tale derfor, en tilladelig vandmængde pr. time. Hvis der inden for et afgrænset grundvandsområde findes flere indvindingsanlæg, der tilhører samme ejer, er ejeren berettiget til under iagttagelse af de grænser for indvinding og for vandspejlssænkning eller timeydelse, der er fastsat for de enkelte anlæg, frit at fordele indvindingen på de enkelte anlæg.

3. Til hvilket formål indvindingen tillades.
4. På hvilket tidspunkt anlægget skal være fuldført og taget i brug. Landvæsensretten kan udskyde dette tidspunkt.
5. Hvilke ejendomsafståelser, endelige eller midlertidige, og hvilke servitutpålæg der skal ske, jfr. §§ 14, stk. 2, 15, stk. 2, og 42. Med hensyn til arealer, der hører under offentlige veje eller jernbaner, finder vandløbslovens § 94, stk. 1, 1. pkt., tilsvarende anvendelse.
6. Hvilke beløb der i mangel af forlig skal udredes som erstatning for de ved anlægget forårsagede, midlertidige eller endelige afståelser eller servitutter. § 22 i lov om fremgangsmåden ved ekspropriation vedrørende fast ejendom finder tilsvarende anvendelse.
7. Hvilke beløb der i mangel af forlig skal udredes som erstatning for skader ved forandring af grundvandstanden, jfr. § 19. Landvæsensretten kan pålægge anlægget inden for et tidsrum af 10 år efter det tidspunkt, der er fastsat i medfør af nr. 4, at foretage de undersøgelser og målinger, som retten skønner nødvendige for, at det fornødne grundlag for bedømmelsen af eventuelle skader kan komme til at foreligge.
8. Hvilken sikkerhed ansøgeren, inden anlægget påbegyndes, bør stille for erstatninger, omkostninger m. v. Retten træffer bestemmelse om tidspunktet for frigivelsen af den stillede sikkerhed.

Stk. 2. I påtrængende tilfælde kan landvæsensretten tillade gennemførelsen af et vandforsyningsanlæg, uanset at kendelse ikke er afsagt, eller ankefristen ikke er udløbet, eller sagen er påanket, når ansøgeren over for retten, eventuelt ved sikkerhedsstillelse, indestår for at udrede alle erstatninger, der følger af gennemførelsen, her-